

Komentár evanjelia na piatok po 2. velkonočnej nedeli: zostať bez zásob

Komentár na piatok po 2. velkonočnej nedeli. „Ale čo je to pre tolkých!?“ Päť chlebov a dve ryby sú príliš málo na nasýtenie zástupu. Ale Ježišovi to stačilo. Prosme Pána, aby nás urobil štedrými, aby sme si nenechali „to málo“, s ktorým On môže robiť veľké zázraky.

Evanjelium (Jn 6,1-15)

Ježiš odišiel na druhý breh Galilejského, čiže Tiberiadského

mora. Šlo za ním veľké množstvo ľudí, lebo videli znamenia, ktoré robil na chorých. Ježiš vystúpil na vrch a tam si sadol so svojimi učeníkmi. Blízko boli židovské sviatky Veľkej noci. Keď Ježiš zdvihol oči a videl, že k nemu prichádza veľké množstvo ľudí, povedal Filipovi:

„Kde nakúpime chleba, aby sa títo najedli?“

Ale to povedal len preto, že ho skúšal. Lebo sám vedel, čo urobí. Filip mu odpovedal:

„Ani za dvesto denárov chleba nebude stačiť, ak sa má každému ujsť čo len kúsok.“

Jeden z jeho učeníkov, Ondrej, brat Šimona Petra, mu povedal:

„Je tu chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve ryby. Ale čo je to pre toľkých!?“

Ježiš povedal:

„Usadte ľudí!“

Na tom mieste bolo mnoho trávy. A mužov si tam posadalo okolo päťtisíc. Tu Ježiš vzal chleby, vzdával vďaky a rozdával sediacim; podobne aj z rýb, koľko chceli. Keď sa nasýtili, povedal svojim učeníkom:

„Pozbierajte zvyšné odrobiny, aby nič nevyšlo nazmar!“

Pozbierali teda a odrobinami z piatich jačmenných chlebov, ktoré zostali po tých, čo jedli, naplnili dvanásť košov.

Keď ľudia videli, aké znamenie urobil, hovorili:

„Toto je naozaj ten prorok, ktorý má prísť na svet.“

Ale keď Ježiš spoznal, že chcú prísť, zmocniť sa ho a urobiť ho kráľom, znova sa utiahol na vrch celkom sám.

Komentár

Po ďalšom intenzívnom dni kázania a uzdravovania bolo Ježišovi ľúto zástupu, pretože odchádzal domov s prázdny žalúdkom. Preto poprosil apoštolov, aby ich pohostili sami.

Táto Pánova požiadavka sa učeníkom asi príliš nepozdávala, pretože aj oni boli vyčerpaní z celodennej cesty a snívali o tom, že budú s Majstrom sami, že sa odoberú na tiché miesto a tam si s ním odpočinú.

Ježiš si bol dobre vedomý náročnosti toho, čo od nich žiada, ale napriek tomu to urobil. Pán od nás žiada aj veci, ktoré sa často zdajú byť nesplniteľné a neuskutočniteľné: prikázanie, ktoré nie sme schopní plniť, ťažký vzťah, priateľa, od ktorého sa vzdalujeme, cnosť, o ktorú sa už nejaký čas usilujeme, ale nejde nám to....

V podstate slovami „vy im dajte jesť“ chce Pán dosiahnuť, aby apoštoli dôverovali jemu a nie tolko tomu, čo majú alebo čo môžu získať.

Po tom, čo sa pustili do práce, aby nazbierali čo najviac jedla, výsledok je veľmi skromný. Čo je päť chlebov a dve ryby pre zástup, aby sa najedli? Určite nič. Alebo skôr: takmer nič. Ale práve toto "takmer" umožňuje Pánovi veľký zázrak.

Ježiš vďaka tomuto „takmer“ dá všetkým jesť a stále je plných dvanásť košov. Ježiš sa nešetří, dáva všetko, dáva sa úplne. A robí to preto, aby sme mali život, a to v hojnosti (porov. Jn 10, 10).

Pablo Erdozain // Studio Annika
- Getty Images

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/viernes-2-2/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-2-2/) (25.03.2025)